

**EGY FÖLDTANI KUTATÁS TELEPÜLÉSFEJLESZTÉSI
EREDMÉNYE: KITÖRŐ SIKER**
FÜLÖP JÓZSEF (1927-1994) GEOLÓGUS, AKADÉMIKUS,
BÜK VÁROS POSZTUMUSZ DÍSZPOLGÁRA
LOVÁSZ GYÖRGY – NÉMETH SÁNDOR

THE SETTLEMENT DEVELOPING RESULT OF A GEOLOGICAL
RESEARCH: TREMENDOUS SUCCESS – JÓZSEF FÜLÖP (1927-1994)
GEOLOGIST, ACADEMIAN, POSTHUMOUS CITIZEN OF HONOR OF
BÜK

The main purpose of our research and the essay written about it is to give a summary of the late Dr. József Fülöp's course of life and academic achievement so that both the civil society and the political public sphere can understand and appreciate it. Our investigation has brought some new and important information to light: Mr. Fülöp personally interceded for drilling for oil on the fields of his native village. However, during the drilling – instead of hydrocarbon – medical thermal waters gushed, opening a new perspective for Bük, which has consequently developed from an agricultural village into a health-resort. Mr. József Fülöp's efforts made for the sake of the development of Bük were deservedly honoured on the 50th anniversary of the spa and on the 5th anniversary of Bük as town and he received the local award of the highest honors.

On the strength of the mayor's proposal, the town council of Bük rewarded the excellent scientist with the title of posthumous citizen of honor in the jubilee year. The document contains the following:

„By passing the resolution number 179/2012. (06.25.), the Town Council of the Town of Bük rewards Dr. József Fülöp, Hungarian citizen, the later member of the Hungarian Academy of Sciences and the later corresponding member of the Austrian Academy of Sciences with the title Posthumous Citizen of Honor for enhancing the reputation of our town due to his outstanding educational and scientific work for many decades and for urging to explore the thermal waters of Bük.”

The award was given to József Fülöp's widow and his daughter Ágnes by the Mayor of Bük Sándor Németh and Minister of Defence Csaba Hende on the 19th of August 2012 on the ceremonial session of the town council held at the Centre of Culture on the occasion of the foundation of the state.

The presentation of the scientist's life and work is not only meant for laymen who are interested in the topic but also for the professional geologists and geographers as József Fülöp's achievements, his finished and – because of his early tragic death – interrupted researches might be instructive and illuminating for everyone. His two significant syntheses devoted to the topic Palaeozoic and written for the series “The Geology of Hungary” belong to the former. The latter is mentioned in a letter of December 2012 which was written by his widow to the mayor of Bük: „His personal favourite and professionally most detailed work called “KRÉTA”-volume was interrupted, broken, remained uncompleted due to his early death. The family has managed to prevent this work from being carried off. We have been keeping it, its future is unsolved.”

We do hope that the writers of the present abstract and also the Public of the Town of Bük have successfully drawn everyone's attention to the fact that Mr. József Fülöp's inheritance should not be monopolized. On the contrary it is ought to be made a common property.

BEVEZETÉS

Fülöp József az egyik megtestesítője volt annak a geológusnak, akinek eredményeit a természetföldrajz, mint rokon tudomány, legfőképpen a geológiai középkor egyik szakasza (kréta) felszínfejlődésének rekonstruálásakor fel tud használni. Fülöp eredményei a településföldrajzi folyamatokat is determinálták, hiszen munkássága például Bük esetében alapvetően meghatározta a helyi társadalom fejlődésének irányát. Tevékenysége tehát a településföldrajzi kutatásokat is támogatta.

Ismerve és elfogadva azt a tudományrendszertani felfogást, hogy a földrajz egyidejűleg természet- és társadalomtudomány (TÓTH J. 2002, p. 19), vállalkozunk arra, hogy a Nyugat-magyarországi Egyetem Társadalomföldrajz Tanszéke által 2012-ben elindított, kifejezetten a társadalomföldrajz egyik rész tudománya, a településföldrajz művelőinek szakmai folyóiratában, a Településföldrajzi Tanulmányokban egy geológusról, nevezetesen néhai Fülöp Józsefről emlékezzünk meg. Mindezt több okból tesszük.

Egyrészt a településföldrajzot „a településekkel, azok kialakulásával, fejlődésével, a települést alkotó egyes alrendszernek bizonyos tulajdonságaival, valamint a települések horizontális és vertikális térbeli kapcsolatrendszerével foglalkozó tudományág”-nak tekintjük (PIRISI G. – TRÓCSÁNYI A. 2010). A településföldrajz egyik fő vizsgálati célja genetikai jellegű, vagyis azt teszi megismerés tárgyává, hogy milyen tényezők hozták létre, emelték ki a településhálózat egyes elemeit, azaz a településeket. Cholnoky Jenő által bevezetett helyi-, illetve helyzeti energia fogalom-pár is megerősíti a földrajz kettős jellegét, Janus-arcúságát, hiszen a településképző és –formáló erőket két csoportra osztja: az abszolút földrajzi helyzetből származó helyi és a relatív helyzetből származó helyzeti energiákra. Tekintettel arra, hogy az előbbi elsősorban a természeti, az utóbbi pedig társadalmi meghatározottságú, egy település fejlődésének minél teljesebb igényű bemutatásához mindkét szempont egyformán fontos, különösen akkor, ha a szinergiahatásban a természeti tényezők (pl. ásványkincsek) a meghatározók.

Másrészt Fülöp József szülőhelye, a Vas megyei Bük éppen a természeti, azon belül a (hidro)geológiai adottságainak köszönheti, hogy a kis agrárfalu hazánk – a jóval régebbi balneológiai-balneoterápiái kultúrával rendelkező Hajdúszoboszló és Hévíz után – harmadik leglátogatottabb fürdővárosává vált.

Harmadrészt a 2012-es esztendő volt az, amikor a Bük településfejlődésének mérőföldköveit jelző események kerek évfordulóit ünnepeltük, a három nemesi falu Bük nagyközség néven történő egyesülésének 110., a büki fürdő megnyitásának 50., míg a helység várossá nyilvánításának 5. jubileumát. Ennek alkalmából a Nyugat-magyarországi Egyetem, Savaria Egyetemi Központ mindkettő földrajzi tanszékének hagyományos tudományos konferenciája is Bükön került megtartásra: a Társadalomföldrajzi Tanszék közreműködésével 2012. április 19-21. között a IX. Településföldrajzi, míg a Természetföldrajzi Tanszék szervezésében 2012. május 24-25. között a XIV. Karsztfejlődés konferenciát. Mindkét eseményen elhangzott előadás a házigazda település természeti-, valamint társadalmi környezetéről (NÉMETH S. 2012, illetve DEÁK GY. –

NÉMETH S. 2012), és az azokat követő műhelyvitákban rendre felmerült az a kérdés, hogy melyek Bük településfejlődésének természeti és társadalmi meghatározottságának hangsúlyos elemei, sikertényezői. Ezzel kapcsolatban már a településföldrajzi konferencián többször felbukkant Fülöp József neve, azonban emellett, hogy a résztvevők előtt ismert volt a néhai akadémikus szakmai életútjának számos eleme, azt nem tudta senki sem megmondani, hogy valamilyen módon kapcsolódik-e Bükhöz, azon kívül, hogy ott született. Bízva abban, hogy a Karsztfejlődés konferencia majd több helytörténeti vonatkozású információt tár fel a tudósról, nagy várakozás előzte meg a tanácskozást. Annak ellenére, hogy a magyar természetföldrajzos társadalom színe-java megjelent az eseményen, ők sem tudtak új érdemi információval szolgálni Fülöp József Bükkel kapcsolatos esetleges tevékenységével, kötődésével kapcsolatban. A résztvevők biográfiai, tudománytörténeti ismeretei alapvetően, sőt szinte kizárólag a másfél évtizede megjelent emlékkönyvben foglalt visszaemlékezéseken, laudációkon alapulnak (HAAS J. 1997). Bükről itt is csak a születési hely kapcsán olvasható említés, azzal összefüggésbe hozható esetleges tudományos tevékenységéről nem.

Mindezeket figyelembe véve folytattak megbeszélést egymással és döntöttek úgy jelen írás szerzői, hogy megpróbálják feltárni Fülöp József életútjának eddig ismeretlen vonulatait, elsősorban annak szülőhelyéhez köthető esetleges kapcsolatát. A kutatás folyamatáról, eredményeiről és nem utolsósorban következményeiről, emberi, szakmai és közösségi sikerekről számol be e kis tanulmány, méltó emléket állítva a nemzetközileg is elismert geológus professzorról.

1. A KITÜNTETÉS ELŐÉLETE: EMBERI SIKER

A Fülöp József-kutatás két irányban történt. Lovász György az akadémikus szakmai életútját kísérő szakemberek, egykori kollégák megkérdezésével pontosította a szakirodalomban kialakult tudós-képet. Az újdonságként ható információk közül alighanem a legfontosabb annak ismertté válása, hogy Fülöp József személyesen járt el annak érdekében, hogy a Nyugat-magyarországi peremvidéken végzett tömeges kőolajkutató fúrásokat terjesszék ki szülőfaluja, Bük közigazgatási területére is. Ez az emberi döntése túlzás nélkül történelmi tett volt, hiszen a feltárt termálvízre megnyitott közfürdő, majd az arra alapozott gyógyturizmus teljesen más dimenzióba helyezte nem csak Bük, hanem az egész Répcementre aprófalvas településhálózatának fejlesztési lehetőségeit, fejlődési esélyeit. Fülöp József szakmai pályájának Lovász György által készített összefoglalója az alábbiakban, e tanulmány keretei között olvasható.

A kutatómunka másik iránya Fülöp József hozzátartozóinak felkutatása volt. A Németh Sándor által végzett munkát jelentősen megkönnyítette, hogy Bükön él a geológus unokatestvére, névrokona, aki a sors szeszélye folytán nem csak passzív szemlélője, hanem aktív szereplője is volt annak a folyamatnak, a büki turizmus felfutásának, amelyet geológus rokona indított el. Az 1970-es években a Bükkel szomszédos Bő közös tanácsának lett az elnöke, ahol az első sikeres Bük környéki fúrást végezték. A

ma is látható kutat azonban rögtön a vízfeltörés után lezárták, majd a további feltárt kutak közül végül – nyilván politikai lobbitevékenységnek köszönhetően – a Bük közigazgatási területén fekvőt, a Bük-1-est nyitották meg. Bár a bőiek egy része ezt máig sérelmezi, vagy legalább sajnálja, az alig hatszázfél lelkes kisfalu is hasznot tudott húzni a mellette fekvő városiasodó településből. A fejlett intézményhálózat (óvoda, iskola, művelődési ház, orvosi rendelő, autókлуб), vendéglátóhely-kapacitás (panziók, melegkonyhás éttermek) és stabil társadalmi képlet (bevándorlási többlet, alacsony munkanélküliség stb.) egyértelműen a büki turizmus jótékony térségi hatásaként tudható be (CSAPÓ T. – KOCSIS ZS. 1997). Az unokatestvér Fülöp József a tanácselnöki munka után 1988. május 1. és 1998. december 31. között pedig a bükfürdői Szakszervezetek Országos Tanácsa (SZOT) üdülő – 1993. január 1-től Répce Szálló – igazgatójaként tevékenykedett, így nem csak részese, hanem formálója is volt a büki turizmus nemzetközi rangúvá válásának (GOSZTONYI A. E. – FÜLÖP J. 2012). Rajta keresztül sikerült felvenni a kapcsolatot a geológus Budapesten élő családjával: özvegyével, valamint a szintén tudós pályát választó két lányával, dr. Fülöp Ágnessel és dr. Fülöp Zsuzsannával. Tőlük több magánvonatkozású részlettel lehetett kiegészíteni a gazdag életutat.

2. A TUDÓS ÉLETE: SZAKMAI SIKER

Fülöp József 1927. január 20.-án Bükön született az asztalos Fülöp József és felesége, Fröhvirth Teréz házasságából. A falu elemi iskoláját követően a kapuvári polgáriban tanult. Középiskolai tanulmányait a soproni kereskedelmiben fejezte be. Kezdetben a pedagógus pálya után érdeklődött, 1946-ban tanárjelöltként jelentkezett a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetem földrajz - közgazdaságtan szakára. A mindvégig kitűnő rendű tanuló egyetemi tanulmányai során azonban egyre inkább a természettudományok (minerológia, geológia) felé fordult, és diplomáját már geológusként kapta. Az egyetemi évei alatt a legnagyobb emberi és szakmai hatást a geológia akkori budapesti tanszékvezetője, az immár akadémikus Vadász Elemér tette a fiatalemberre, aki tanulmányait követően 1952-1954 között tanársegédként Vadász tanszékén dolgozott.

Ezt követően karrierje rakéta gyorsasággal emelkedett. Tanszékvezetőjének nyilvánvaló ajánlásával 1954-1956-ban a 27 éves fiatalember a Minisztertanács Titkárságán, mint geológus előadó dolgozott. Ő volt az, aki a Minisztertanács, valamint a magyar geológia és geofizika között közvetített az országos jelentőségű gazdaságfejlesztő kutatásokat illetően. Kiemelt tudományos feladat volt abban az időben az ország folyamatos, és gyors fejlődését biztosító ún. meg nem újuló természeti erőforrások, azaz a szén, a különböző ércek, a kőolaj-földgáz stb. hazai készletének feltárása. Ennek a nagy jelentőségű feladatnak teljesítése hatalmas kutatási munkát igényelt, amelynek során alaposan meg kellett ismerni azokat a gyakran 1000 m-nél is mélyebben fekvő kőzeteket, amelyek tartalmazhatták a keresett ásványi kincset. Ő részfeladatként a földtörténeti középidő (mezozoikum) kréta kori felszíni, és felszínalatti kőzeteinek kutatását választotta. Kutatásait a Gerecse-hegység kréta kori képződményeivel kezdte.

A 30 éves fiatalembernek kutatási eredményeit a Magyar Tudományos Akadémia 1957-ben a „földtudományok kandidátusa” tudományos fokozattal ismerte el. Kutatásait, amelyet kutatócsoport élén, azaz kollektív tevékenységként a továbbiakban eredményesebben és hatékonyabban tudta végezni az ország egyetlen földtani kutatóintézetében, a Magyar Állami Földtani Intézetben (MÁFI), amelynek 1956-1958 között igazgatóhelyettese, majd 1958-1969 között igazgatója volt. Ezekben az években a geológiai és geofizikai munkálatok kőolaj-kutatási célból több mélyfúrást készítettek a Kisalföld területén. Egy-egy fúrás konkrét helyét az intézmények közösen határozták el. Az egyik fúrást – a kutatások során kapott adatok tükrében – kívánatosnak látszott Bük tágabb térségében lemélyíteni. A mindössze 30 éves Fülöp József személyesen vállalta a felelősséget, a fúrás szülőfaluja közigazgatási határában történő kivitelezésére, illetve eredményességére. A munkálatok során nem szénhidrogén (CH), hanem – a község jövőbeli fejlődése szempontjából sokkal értékesebb – termálvíz tört a felszínre. Ha ugyanis kőolaj tárult volna fel, akkor Bük napjainkban csupán egy lenne a számos hazai település között, amelynek határában kőolajat bányásznak. A termálvíz, és a megvalósult társadalmi-gazdasági hasznosítása viszont megnyitotta a különlegesebb funkció nélküli település előtt a hatalmas fejlődés lehetőségét, és a nemzetközi ismertséget. A fejlődés legfőképpen 1965 után indult meg, amikor a termálvizet – kémiai jellege alapján – gyógyvízzé nyilvánították.

A 35 éves Fülöp József kutatói pályájának újabb állomása a „Földtudományok doktora” tudományos fokozat megszerzése 1962-ben, (Dolgozatának címe: A Bakony-hegység alsó-kréta (berrázi-apti) képződményei), amely jelentős hozzájárulás volt a hazai bauxit előfordulás mennyiségi-minőségi megismeréséhez.

A következő években a tudomány-szervező, kutatásirányító szerepkör került munkásságának központjába, és jelentős lett az egyetemi oktatási tevékenysége is. Mint a MÁFI igazgatója (1958-1969), a magyarországi földtani kutatás fejlődése során először, megszervezte az ország geológiai térképsorozatának elkészítését és kiadását. Az 1:500000 méretarányú térképeken tulajdonképpen a korábbi évek gyakorlati célú kutatásainak grafikus szintézise jelenik meg.

Tevékenységének ebben a periódusában – az 1960-as évek közepén – kezdeményezte az ország nagyobb városainak mérnökgeológiai, illetve építésföldtani kutatását (térképezését, és a térképekhez mellékelt magyarázókat) segítve ezzel a településfejlesztés földtudományi megalapozottságát. Ezekkel az igen részletes (1:5000, és 1:10000 méretarányú) komplex kutatásokkal elsősorban a kőzetminőség okozta földmozgásokat (csuszamlásokat), és a kőzetek teherbíró képességét térképezték, amelyek alapvetően meghatározzák egy terület beépítettségének jellegét.

Az MTA levelező tagságát – 40 éves korában – elsősorban modern szemléletű kutatásai, és tudománysszervezői tevékenysége elismeréseként kapta (1967). A kőzetek laboratóriumi vizsgálata során nyert adatokból az illető geológiai korban uralkodó természeti környezeti viszonyokra következtetett, és ezzel a szemlélettel nemcsak az ősföldrajzi kutatásokat honosította meg, de segítette az ásványi agyagok kutatását is.

Fülöp József 1968-1984 között, mint a Központi Földtani Hivatal elnöke irányította a Magyar Állami Földtani Intézet (MÁFI), és az Eötvös Loránd Geofizikai Intézet (ELGI) egész országra kiterjedő kutatásait, amelynek elsődleges célja a mélyben rejlő ásványi kincseknek mennyiségi és minőségi feltárása, az ország gazdaságának hosszú távú fejlődésének érdekében.

A Magyar Tudományos Akadémia 1976-ban rendes tagjává választotta. Ezzel elismerve az elsősorban ásványi anyagaink mennyiségi feltárásában kifejtett vezető-irányító munkásságát. Ezt követően 1977-1980 között a Magyar Tudományos Akadémia elnöke.

Az 1980-as években jelentek meg máig alapműnek tekinthető könyvei, amelyekben az ország jelentősebb ásványi kincseinek megismerés-történetét, a felszínalatti elhelyezkedését, valamint az akkor ismert készletét is monografikusan közli. Ezek: Magyarország kőszén (1980), szénhidrogén (1982), vas, mangánérc, réz, ólom, és cink (1983), valamint bauxit vagyonának (1984) monográfiája tudományos életműve szerkesztését képviseli. Ezekben a monográfiákban vázolja az ásványi agyagok bányászattörténetét, valamint az évi termelismennyiségeket is. Ez a komplex szemlélet, amely még az archeológiai kutatásokat is figyelembe veszi, legmarkánsabban „Az ásványi nyersanyagok története Magyarországon” című könyvében tükröződik (FÜLÖP J. 1984).

Magas szintű tudományos tevékenységének újabb időszaka kezdődött 1970-től. Ebben az évben – tovább növelve eddigi tudományos tevékenységének sokszínűségét – visszatért az egyetemi oktatás területére Előbb az Eötvös Loránd Tudományegyetem (ELTE) másodállású, majd 1984-től főállású oktatója, és 1984-1990 között az ELTE rektora. Egyetemi professzorként lehetősége nyílt oktatni nemcsak a saját, de a hazai és külföldi geológia legújabb eredményeit. Ezzel a hazai egyetemi geológiai oktatás ismeretanyagát „napra készre” tette

Kutatásait azonban folytatta új szervezeti formában. Megalapította és haláláig irányította az ELTE budapesti tanszékén az MTA Geológiai Tanszéki Kutató Csoportot az oktatók részvételével. Ezzel egyrészt bővítette, másrészt szervezettebbé tette a hazai geológiai kutatások tematikáját, és munkahelyét.

Mint tanszékvezető a hallgatók gyakorlati képzését minőségileg átszervezte. Javaslataira Sümeg szomszédságában nyári oktatóközpont létesült, amely napjainkra egyrészt a nyersanyagkutatás módszereit tökéletesítő kutatóállomásként, másrészt a geológiai képződmények egyik hazai bemutató helyeként is funkcionál. Ez a létesítmény ma a Nyugat-magyarországi Egyetem kezelésében működik.

Fülöp József sokoldalú tevékenysége nemcsak az ismertterjesztés, de a földtani értékek védelmére is kiterjedt. Javaslataira a jelentős hazai földtani folyamatokat igazoló feltárások sorát alakították ki, többek között nemzetközi kongresszusok alkalmából is szükséges bemutatási célból.

A földtani kutatások terén elért nemzetközileg is ismert eredményeinek elismerése tükröződik külföldi Tudományos Akadémiák tagságában: Geologische Bundesanstalt, levelező tagság /1975/, Osztrák Tudományos Akadémia, levelező tagság /1980/.

Fülöp József sajnálatosan rövid élete 67 éves korában, 1994. április 13-án szívroham következtében, munkavégzés közben ért véget. Levédett sírja a Nemzeti Sírkert (Budapest, Kerepesi út) akadémikusok parcellájában – 27-D-18. szám alatt (TÓTH V. 2007., p. 605.) – található.

3. A MUNKÁSSÁG UTÓÉLETE: KITÖRŐ SIKER

Rövid, alig egy félévnyi kutatásunk, gyűjtésünk eredményeként több olyan epizóddal tudtuk gazdagítani Fülöp József életútját, amelyek nem vagy alig voltak ismertek a szakmai közvélemény számára. Ezek közül szülőhelye, Bük számára a legfontosabb, az itteni kutatófúrás szorgalmazása és elindítása volt, amelynek során 1957 őszén 1287 m mélységben termálvizet találtak. Gyógyászati hasznosítása következtében évtizedek múlva a faluból Európa híré gyógyfürdővel rendelkező város fejlődött. Fülöp József munkásságának utóélete Bük számára: a feltörő víz, kitörő siker.

Ezt értékelte Bük Város képviselő-testülete, amely a polgármester előterjesztése alapján a jubileumi évben posztumusz díszpolgári címmel tüntette ki a jeles tudóst. Az oklevél tartalma a következő:

„Bük Város Önkormányzat Képviselő-testülete 179/2012. (06.25.) számú határozatával Bük Város Posztumusz Díszpolgára címet adományoz dr. Fülöp József magyar állampolgár, a Magyar Tudományos Akadémia volt rendes tagja és az Osztrák Tudományos Akadémia volt levelező tagja részére, aki a több évtizedes kiemelkedő oktatási és tudományos munkájával öregbítette településünk hírnevét és teljes szakmai tekintélyével szorgalmazta a büki hévíz feltárását.”

A kitüntetést az Államalapítás évfordulója alkalmából a Büki Művelődési Központban 2012. augusztus 19-én megtartott ünnepi képviselő-testületi ülésen Fülöp József özvegyének és Ágnes lányának Németh Sándor Bük Város polgármestere és Hende Csaba, Magyarország honvédelmi minisztere adta át.

ÖSSZEGZÉS

Bízunk abban, hogy a gyűjtőmunkákkal és a belőle készített írásunkkal szemben kitűzött célokat elértük, hiszen a néhai dr. Fülöp József életútján, munkásságán keresztül bemutattuk, hogy a geográfiára jellemző integrált és komplex szemlélet, illetve a szintézisre való képesség azokban is megtalálható, akik a földrajztudomány valamely rész- és segédtudományának magas szintű művelői. A természetföldrajzi megközelítés a település- és térségfejlesztés számára is jelentős ösztönző erővel bírhat.

A gazdag életút eredményeinek egy olyan összeállítását készítettük el, amely a laikus, illetve a politikai közvélemény számára is érthetővé, ezáltal értékelhetővé tette

azt. Ezután a méltó elismerés sem maradt el, hiszen Bük fürdőváros a legmagasabb rangú helyi kitüntetést adományozta jeles szülöttének.

A tudós munkásságának bemutatását azonban nem csak a kívülállóknak szántuk, hanem a geológus, geográfus szakmának is, hiszen számukra is tartogathat tanulságokat az elvégzett és a – korai és tragikus halál miatt – félbehagyott kutatásai is. Előbbiek közé tartoznak a halála előtt nem sokkal a „Magyarország geológiája” sorozatnak szánt megírt – Paleozoikummal foglalkozó – két szintézise (FÜLÖP J. 1990, illetve FÜLÖP J. 1994), amelyeket a témában elmélyülni kívánóknak megkerülhetetlen olvasmány. Utóbbihoz pedig többek között az, amelyről özvegye Bük város polgármesteréhez 2012. decemberében intézett levelében így ír: „A számára legkedvesebb, élete során legszűkebben szakmailag feldolgozott „KRÉTA”-kötete tragikus, váratlan, munka közben bekövetkezett halálával megszakadt, félbemaradt, nem készült el. A családnak az anyag egy részét sikerült megmentenie a teljes széthordástól. Azóta is őrizzük, sorsa megoldatlan.” (FÜLÖP J.-NÉ 2012).

Bízunk abban, hogy e sorok írói és Bük Város sikeresen hívta fel mindenki figyelmét arra, hogy Fülöp József hagyatékát nem kisajátítani, hanem közkinccsé kell tenni!

IRODALOM

- CSAPÓ T. – KOCSIS Zs.** (1997): Bük-fürdő gyógy-idegenforgalma és térségi hatásai. *Vasi Szemle* 51. (2). pp. 197-209.
- DEÁK Gy. – NÉMETH S.** (2012): Bük város és kincse, a termálvíz. XIV. Karsztfejlődés Konferencia, Nyugat-Magyarországi Egyetem, Savaria Egyetemi Központ Földrajz- és Környezettudományi Intézet, Szombathely-Bük, 2012. május 24-26.
- FÜLÖP J.** (1984): Az ásványi nyersanyagok története Magyarországon. Műszaki Könyvkiadó, Budapest, 179 p.
- FÜLÖP J.** (1990): Magyarország geológiája – Paleozoikum I. Magyar Állami Földtani Intézet, Budapest, 326 p.
- FÜLÖP J.** (1994): Magyarország geológiája – Paleozoikum II. Akadémiai Kiadó, Budapest, 447 p.
- FÜLÖP J.-NÉ** (2012): Levél Bük város polgármesterének. Kézirat, Bük Város Önkormányzata.
- GOSZTONYI A. E. – FÜLÖP J.** (2012): Volt egyszer egy SZOT üdülő... *Büki Újság* XIV. évf/12. sz. p. 10.
- HAAS J.** (1997): Fülöp József-életrajz. Akadémiai Kiadó, Budapest, 298 p.
- NÉMETH S.** (2012): Bük településföldrajza. IX. Településföldrajzi Konferencia, Nyugat-Magyarországi Egyetem, Savaria Egyetemi Központ Földrajz- és Környezettudományi Intézet, Szombathely-Bük, 2012. április 24-25.
- PIRISI G. – TRÓCSÁNYI A.** (2010) <http://tamop412a.ttk.pte.hu/files/foldrajz2/index.html>
- TÓTH J.** (2002): A társadalomföldrajz alapjai. In: Tóth J. (szerk.): Általános társadalomföldrajz I. – Általános rész, Dialóg Campus Kiadó, Budapest – Pécs, pp. 15-23.
- TÓTH V.** (2007): Budapesti temetkezőhelyek vasi vonatkozású emlékei. *Vasi Szemle*, LXI. évf./5. sz. pp. 595-610.